

ПРОДОВОЛЬЧА БЕЗПЕКА АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ В УМОВАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

**Ягодзінська А.С., аспірант першого року навчання
Миколаївський національний аграрний університет**

На сучасному етапі розвитку економіки України в умовах Європейської інтеграції сфера аграрної політики України має неефективну систему продовольчого забезпечення, яка не сприяє досягненню визначених цілей цієї політики, не забезпечує формування належного рівня продовольчої безпеки населення та держави в цілому. Це об'єктивно потребує аналізу системи продовольчої безпеки та обґрунтування ефективних напрямів, механізму формування та впровадження системи агропромислового комплексу та безпеки держави.

Задоволення потреб людини безпечними та якісними продуктами харчування є матеріальною основою біологічного, соціального політичного, та духовного існування суспільства, держави та людства в цілому. Інтеграція України у світове та європейське співтовариство актуалізує проблему продовольчої безпеки, оскільки лише за умови гарантування забезпечення населення продовольством держава може проводити незалежну та ефективну політику [3].

України як європейська держава, її політика що спрямована на створення умов щодо забезпечення гідного рівня життя людини, має виконувати ряд зобов'язань перед суспільством.

Забезпечення продовольчої безпеки визначено у якості одного з основних напрямів державної політики з питань національної безпеки в економічній сфері [1]. Стратегією національної безпеки України передбачено необхідність забезпечення послідовності у здійсненні ефективної земельної реформи, пріоритетного розвитку агропромислового комплексу як основи продовольчої безпеки держави [2]. Зазначені вивще законодавчі акти мають суто декларативний та рекомендаційний характер та не визначають чітких механізмів управління всією системою продовольчої безпеки. Відсутні визначення об'єктів і суб'єктів управління, їх функцій та завдань, методів управління, та показники оцінки ефективності державного регулювання системи продовольчої безпеки в цілому система моніторингу та виконання прийнятих стратегічних рішень.

Початковий етап формування продовольчої безпеки в умовах Європейської інтеграції вимагає створення системи моніторингу, на яку покладається завдання визначення фактичного її стану, прогнозування внутрішніх та зовнішніх загроз продовольчої безпеки. На цій основі розробляються заходи щодо локалізації та нейтралізації негативних факторів, що впливають або можуть у майбутньому вплинути на зниження рівня безпеки. Система моніторингу продовольчої безпеки зосереджується на

наступних напрямках: аграрне виробництво, продовольчий ринок, харчування населення, якість та безпека продовольства.

Ефективність аграрної політики є наслідком спільної дії великої кількості факторів, тому при її оцінці враховується їхня взаємодія і комплексний вплив на регульовані державою об'єкти, розрізняють результати часткової і загальної дії. Негативна зміна кожного з показників, що входять до оціночних груп, розглядається як реальна чи потенційна загроза продовольчій безпеці країни, оскільки усі вони взаємозалежні і підпорядковані в контексті своєї цільової спрямованості.

У зв'язку з вищевказаним можна зазначити що аграрна сфера має стати базовою передумовою для більш широкого розвитку всієї економіки та формування високого рівня продовольчої безпеки.

Проблема продовольчої безпеки має вирішуватися не лише на міжнародному та національному, а й на регіональному рівні. Це обумовлено нерівномірністю соціально-економічного розвитку окремих територій держави, що є наслідком значних відмінностей в природно-кліматичних умовах, виробничо-економічному потенціалі та ін.

Реалізація аграрної політики у сфері продовольчої безпеки передбачає необхідність забезпечення тісної взаємодії між усіма суб'єктами, що відповідають за процес її формування. Це сприятиме збалансованості політики в усіх сферах економіки, що пов'язані з продовольчою безпекою та запобігатиме завданню шкоди здоров'ю населення, довкіллю й економіці держави в цілому. Процес формування аграрної політики продовольчої безпеки починається з дослідження складу харчових продуктів щодо встановлених стандартів згідно чинного законодавства в умовах Європейської інтеграції які виробляються в державі, та створення відповідного банку даних.

Система моніторингу базується на поєднанні економічних та соціальних індикаторів з показниками, які відображають результативність діяльності

органів державної влади з вирішення проблем та удосконалення системи продовольчої безпеки.

Ефективний вплив на агропродовольчу сферу, яка формує пропозицію на продовольство, доповнюється заходами стимулювання попиту на нього шляхом реалізації державних та інших соціальних програм, метою яких є забезпечення достатнього рівня продовольчого забезпечення усіх категорій населення, забезпечення зайнятості населення, здійснення ефективної цінової на базові продукти харчування та економічно обґрунтованого рівня.

Список використаних джерел

1. Про основи національної безпеки України: Закон України від 19.06.2003 №964-IV / Відомості Верховної Ради (ВВР). – 2003. – №39. – ст.3.
2. Про Стратегію національної безпеки України: Указ Президента України №105/2007 від 12.02.2007 року / Стратегічна панорама. – 2007. – №1. – С.3-13.
3. Статівка А. Державне регулювання продовольчого ринку України в сучасних умовах / А. Статівка // Право України. – 2001. – № 10. – С. 29-32.